

zoals bij Ridderzuring. Bij Ridder- × Paardezuring zijn de bladen aan den voet breeder hartvormig en de pluimtakken staan meer rechtop, zooals bij Paarde- en Waterzuring.

't Is wenschelijk bij Heugem en elders nog naar dezen bastaard te zoeken. Hij kan er toch ieder jaar gevormd worden. Hij lijkt zeer veel op Waterzuring, wat hoogte van stengel en grootte van bladen betreft, maar Waterzuring heeft langs den bladsteel aflopende bladen en schuin rechtopstaande pluimtakken.

Vindt men wortelbladen met hartvormigen voet, dan kan 't best de bastaard zijn; hij is onvruchtbaar. Hartvormige stengelbladen zijn niet zoo zeldzaam.

Daar langs de Maasoevers te Heugem bijna uitsluitend de ondersoort *silvester* groeit, is 't waarschijnlijk, dat deze ook bij de kruising in 't spel is, hoewel men moet bedenken, dat 't gebied van *silvester* daar grenst aan dat van *agrestis*.

De bastaard van Krul- en de ondersoort *silvester* van Ridderzuring komt op enkele plaatsen langs de Maas bij Elsloo voor; misschien ook wel verder zuid- en noordwaarts. Zij verschilt van den bastaard van Krul- en de ondersoort *agrestis* van Ridderzuring, doordat zij in alle deelen grooter is.

Misschien vinden we nog wat van Karweivarkenskervel, die vroeger in de Maasweiden bij de Céramique en bij Gronsveld en Lanaije vrij veel voorkwam.

REMARKS ON NEW OR LITTLE KNOWN INDOMALAYAN MOTHS (LEPID. HETEROC.), III.

By Prof. Dr. W. ROEPKE, Wageningen.

Hemichryoptera n. g. (fam. Zygaenidae,
subfam. Chalcosiinae).

Antennae slightly longer than $\frac{1}{2}$ costa, densely bipectinate in both sexes, pectinations reaching tip. Forewing about 2 times as long as broad, r_3 and r_4 stalked, ending just above apex, stalked with r_5 . All other veins free and simple. Discocellularis deeply angled inwards. Hindwing elliptical, sc & r (v_8) free from base of cell, but connected by a crossbar, more oblique in δ than in η , with the upper angle of cell; rs (v_7) and m_1 (v_6) closely approached; m_1 running straight through cell; m_2 (n_5), m_3 (n_4) and m_4 (n_3) & cu_1 (n_1) widely separated at base, cu_2 (n_2) of more than $\frac{2}{3}$ from lower margin of cell; discocellular deeply angled inwards at m_1 . All legs in δ practically without spurs, in η with a very minute apical spur.

Hemichryoptera should become inserted in the neighbourhood of the genus *Docleopsis* Jord.

7. *H. celebensis* n. sp.: fig. 3 η .

δ . η . Antennae black, on the ridge with metallic blue scales. Head thickly and appressedly scaled, the scales yellowish brown, mixed with metallic green ones. Thorax above dark greyish, with me-

tallic green scales. The duplication of patagia not distinct, tegulae short and small. Basal halfth of forewing richly covered with brilliant, metallic

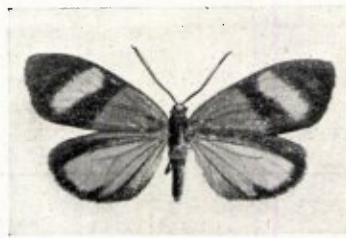

Fig. 3. *Hemichryoptera celebensis* n. sp. η ,
holotypus, 1.25 × n.s.

green scales, distal halfth brownish black, with an light ochreous yellow broad transversal band, reaching from sc to an_2 . Between apex and this band, some internerval groups of green scales. Hindwings ochreous yellow, the space between $costa$ and m_1 , as well as a small marginal band black. Abdomen greyish brown, shining, hind margins of segments a little lighter. Underside corresponding with the upperside, the yellow coloration profusely extended, no green scales on forewing. Legs yellowish brown.

Both sexes fairly alike, the δ smaller than the η , with the yellow coloration paler, underside lighter, the abdomen and legs more yellowish. The green colour in basal halfth of forewing more vivid in the η than in the δ .

2 η η , 33 and 35 mm, holo- and paratypus, Tadjambu, 700 m, Central Celebes, July 1936, leg. *Toxopeus*. 2 δ δ , 27 and 29 mm, allo- and paratypus; locality date and collector the same.

8. *Cyclosia panthona panthona* Cr. 4, 1782, p. 68, pl. 322 C (? η): China. - Moore: Lep. Ceyl. 2. 1882, p. 44, pl. 97, f. 1, 1a-b: Ceyl. - Hps.: Moths (Ind.) 1, p. 270 δ η : Hongk.; Ind.; Ceyl.; Merg.; Siam.; Mal. - Jord.-S. 10, 1907, p. 20 η η , pl. 3c. - van Eecke: Het. Sum., sep. 1930, p. 39: Sum. - Bryk: Lep. Cat. pars 71, 1936, p. 158.

1 δ , 33 mm, from Pangkalan Brandan, Sum.; Zool. Mus., Amsterdam.

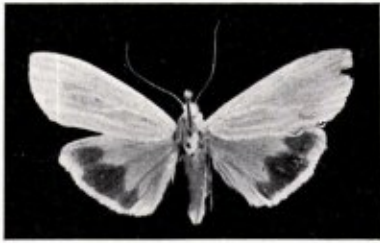
Van Eecke is the first to have recorded this species from Sumatra, he had 1 η from Tandjong Morawa, Serdang. Bryk l.c. does not mention this locality.

The δ under consideration shows that the habitat Sumatra is correct.

9. *Agylla maculifascia* n. sp. (fam. Arctiidae,
subfam. Lithosiinae): fig. 4a δ , b η .

δ η . Antennae greyish brown, in δ slightly ciliate, Palpi in δ with the first joint yellowish, the second and third greyish brown; in the η , the yellowish colour extending over second joint, only third joint greyish. Frons in δ dark greyish, in η lighter grey, vertex and thorax yellowish

white. Forewings creamy white, in ♀ somewhat paler than in ♂, with the dark patch on underside towards border, chiefly in ♀. In ♂, with an irregular, broad, black marginal band; in ♀, this band reduced to two black, coalescent spots from near anal angle to lower angle of cell. Cilia white. Abdomen yellow. Underside of hindwing with the marginal band in ♂ reduced to two patches, of

4a

4b

Fig. 4. *Agylla maculifascia* n. sp., a ♂, b ♀, holo- and allotypus, slightly more than n. s.

forewing in both sexes with a basal dark grey streak and a large discal greyish brown patch, which in ♀ is reduced into two smaller patches. Legs yellowish, tarsi greyish brown, anulated with pale yellow.

1 ♂ 36 mm, holotypus; 1 ♀ 51 mm, allotypus.

Locality: Both specimens from Brastagi, about 1500 m, East Coast Sumatra, May 1936, leg. Uil.

10. *Asura snelleni* n. sp. (Artiidae, subfam. Lithosiinae): fig. 5 ♀.

♀. Yellowish, with greyish brown markings on both wings. Vertex of head, patagia and tegulae each with one dark spot, mesonotum with 4 dark

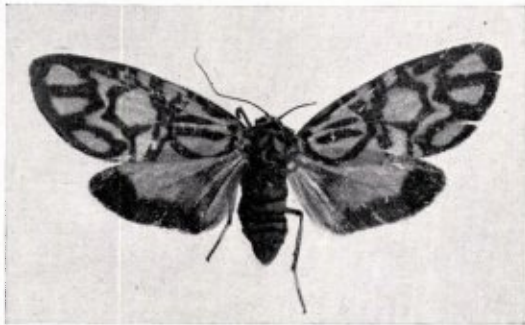

Fig. 5.

Asura snelleni n. sp. ♀, holotypus, 2 × n. s.

spots and a dark median line in posterior halfth. The complicated markings of forewings are better illustrated by the accompanying figure than by a description. Hindwings with a broad marginal band and some dark irroration between lower border of cell and anal margin. Underside practically with the same markings, but weaker. Abdomen yellow, with the posterior borders of tergites brownish. Legs yellowish, on outer sides brownish.

♂ unknown.

1 ♀, 31 mm, holotypus, Wijnkoopsbaai, W. Java, April 1938, leg. Rosier. I saw one ♂ from the Banggay-Archipelago, in the coll. of Mr. Nieuwenhuis at Rotterdam, perhaps a subspecies, the markings of forewing being doubled.

The species belongs to the *euprepioides*-group, but is quite distinct.

(To be continued.)

EENIGE VOOR DE NEDERLANDSCHE
FAUNA NIEUWE SOORTEN
LEPIDOPTERA

(Tevens 3e faunistische mededeeling)

door C. Doets, Hilversum en L. Vári, Zöol.
Museum, Amsterdam.

De studie van de z.g. Microlepidoptera of motten wordt hier in het land veel minder beoefend, dan die der Macrolepidoptera of groot-vlinders. Wanneer men het aantal in ons land bekende mottensoorten met dat van Duitschland vergelijkt, ziet men groote verschillen. Zoo waren hier in 1939 nog slechts 42 soorten *Stigmella*'s (*Nepticula*'s) bekend, terwijl er in Duitschland ongeveer 160 bekend waren. Nu komen er in Duitschland natuurlijk veel soorten voor, vooral in de bergstreken, die wij hier niet kunnen verwachten, maar toch zullen hier in het land, en wel zeker in ons eenigst kalkrijk gebied, Zuid-Limburg met zijn aparte flora, vele nieuwe soorten gevonden kunnen worden. Dit geldt natuurlijk niet alleen voor de *Stigmella*'s, maar in meerdere of mindere mate voor vele andere vlinderfamilies. We kunnen dan ook bij ons voortgezet systematisch onderzoek nog veel van dezen achterstand, in verhouding tot de ons omringende gebieden, inhalen. Dit zal echter eerst goed mogelijk worden, als het aantal verzamelaars van deze vlindergroep wat grooter wordt. Het aantal Microlepidopterologen in Nederland bedraagt nog geen vijf! Wij beiden zijn door onze werkring zeer gebonden aan een klein gebied en kunnen slechts tijdens een vakantie andere gebieden bezoeken. De kennis van onze mottenfauna blijft hierdoor slechts fragmentarisch en wij willen deze gelegenheid dan ook benutten, om alle Nederlandse Lepidopterologen, vooral de Limburgers, aan te sporen zich meer op deze, in biologisch opzicht zeer interessante insecten, toe te leggen. Gaarne zullen wij technische aanwijzingen geven en bij het determineeren behulpzaam zijn.

Nu is het opsporen van nieuwe soorten niet het eenige en belangrijkste werk. Wij kennen in ons